

W NIEDZIELĘ DNIA 29. STYCZNIA 1804.

Z Wiednia d. 21. Stycznia.

Z Luybachu. donoszą pod d. 8 Stycznia: Do dopieśń z różnych okolic świata, o tera-
źniejszy nadzwyczaj nieśmięły porze roku, do-
dajemy także o naszym widnokręgu, iż po
14 dniowej rozcięczy i deszczu, który pada-
jąc wczoray przez 24 godzin ciągle, zdawał
się wyczerpnąć, nastąpił dziś zimny wiatr z
śniegiem. Zasepione niebo wypogodziło się
po południu i poraz pierwszy widzieliśmy
w tym roku iśnające słońce; lecz przed ięgo
zachodem ie-zęże nastąpiła nagle ciężna mgła,
potem błyskawica, grzmoty, nakoniec u-
liwa.

Z Brnu d. 20. Stycznia.

Z Konstantynopola odbieramy wiadomość
pod d. 12 Grudnia r. p. że d. 8 w wieczor te-
goż mi-ścięca umarł tam kapitan basza. Mini-
ster ten, nazwiskiem Kuczek Hussein, ięst ia-
ko dobry wóź, roztropny statysta, i praw-
dziwy przyjaciel ludzkości powszechnie żało-
wany, a nawet sam W. Sułtan bardzo się ięgo
śmiercią zasmucił. Gdy mu lekarze bliski
zapowiedzieli koniec, bynajmniej go to nie
zmieszało, owżem użył ostatnich ięszczę go-
dzin życia na napisanie proźby do dywanu,
w której wyraża: iż dla utrzymania powagi

wysokiego urzędu, który posiadał, iuż dla
honoru Porty, iuż dla przystoynego pokaza-
nia się w oczach innych narodów, przymuszo-
ny był wielkie zaciągnąć sumny, i nie może
zostawiać długi; z tem wszystkim mogą one
bydź zaspokojone z ięgo pozostałych rzeczy
i dla tego rozporządza, aby zaraz po ięgo
śmierci wszystkie były sprzedane i wszyscy
ięgo wierzyiele bez wyjątku zaspokojeni
zostali; reszta co się od długow pozostanie,
ma się ięgo żonie (siostrzenicy W. Sułtana)
jako iędyney ięgo sukcesorce dostać. Daley
przekłada rządowi, iż z pomiędzy wszyst-
kich morskich officyerow, nie widzi zdatniej-
szego do zastąpienia ięgo urzędu, iak wice
admirala Kair Beia, który iuż kilkokrotnie
dał dowody swoich talentow i zychylności
do Porty. Nakoniec prosi o wolność dla wszy-
stkich swoich niewolnikow, których iako do-
brych wystawia ludzi, aby więcej w niewo-
lę nie byli zaprzędanemi. Zaraz nazajutrz
po ięgo śmierci wydał W. Sułtan rozkaz,
aby wola zmarłego co do litery była wyko-
nana, i mianował proponowanego przez nie-
go wice admirała kapitanem baszą.

Może dziwć będzie czytelnika, iż tak
rozszerzamy się nad śmiercią zagranicznego

ministra; lecz to jest osobliwsza okoliczność, że tak wysoki urzędnik Porty zrobił testament, i ten od monarchy potwierdzonym został, kiedy, iak wiadomo, skarb dziedziczny w tym kraju zawsze majątek po ministrach. Nadto przebaczy nam czytelnik, kiedy się wczasie dowie, iak pamiętnym jest mężem w dziejach tureckich zmarły ten wielki admirał.

O Abdul Wechabie mało już w prawdzie mówią, lecz on nie przy Damaszku, ale przy Medynie stoi; iego także stronnicy rozproszeni w Mece i tamtejszey okolicy działają wolno bez żadney przeszkody.

W Belgradzie poróżnili się z sobą naczelnicy Janczarow Kuszczuk Ali i Aganeli i chcieli w mieście zwieść boy, ale basza nie dozwolił, i wyznaczył im plac w polu. D-8 słyszano w Zemlinie strzelanie z armat i ręczney broni, domyślała się zatem, że już rozstrzygali swoy spor.

Przez złożenie baszy Janiny z urzędu Begler beia, utracili Belgradzanie wielką w nim podporę. Terazniejszy Beglerbey Ibrahim, jest znany basza Skutary, który w potrzebie 100,000 ludzi wystawić i wyżywić może; iego poprzednik najwięcej dla tego spadł z tego urzędu, że nie potrafił zbuntowanych gerołow upokorzyć, do czego przyłożyła się także zadróść innych Beioz. W Belgradzie obawiała się nawet, ażeby Pasman Oglu nie chwycił się mocniejszey strony, a nie odstąpił przewodzący tam fakcyi.

Z Berna d. 3. Stycznia.

Wczoraj wszystkie władze rządowe w tym mieście zgromadziły się do nowego landmana, dla złożenia mu swiego powinszowania. Mała rada w Arau wydała wyrok którym nakazuje wygnanie z kantonu Argowii wszystkich którzy nie są rodem Szwy-carowie, ani Francuzi i nie mają pozwolenia,

aby tam bawili. Osoby jednak mające lat 60, wdowy i sieroty cierpiące tam od lat 3 są od tego wyjątemi. Czudzoziemcy, którzy tam więcej nad lat 10 mieszkają nie podpadają także temu wyrokowi, lecz powinni się starać, aby mieszczanami zostali.

Z Aszaffenburga d. 9. Stycznia.

Gazeta tuteysza mieści pod dniem dzisiejszym następujący urzędowy artykuł:

Woyska elektorskie Heskie zajęły świeżo wiele mieysc i zamknęły juryzdykcyą Krombach, którey jedna część jest własnością Elektora Arcy Kanclerza, a druga pod iego zostało zwierzchnictwem, co zniewoliło na mocy prawa własności i lemnictwa do nakazania woyskom elektorskim zdjąć patenta nowieszzone, a na mieyscu ich zawiesić następujące (tu następuje patent). W tymże czasie do wszystkich Wazallow Elektora Arcykanclerza wydano następujący okólnik:

"Z strony Elektora Jmć Arcykanclerza czyni się wiadomo wazalloin elektorskim o tym, co następuje: Niebezpieczeństwa zagrażające teraz posiadłościom stanu rycerskiego Rzeszy są znane. Nakazuje się przeto członkom tego stanu, których posiadłości są pod zwierzchnictwem Elektora Arcykanclerza: ied aby czuwały nad zachowaniem swego bezpośredniego stanu i prawa własności im służących; 2te aby natychmiast uwiadomiły dwor elektorski o każdym czynie przeciwnym ich prawom; 3cie aby broniły własnych praw tudzież praw swiego zwierzchnika; 4te aby podawały bez zwłoki swoje zażalenia do najwyższych trybunałow Rzeszy, w których 5te dwor elektorski o arcykanclerski dzielnie wstawiać się także będzie tak za swoimi iak i ich prawami; 6te tenże dwor elektorski bronić ich będzie od wszystkich gwałtowności tyle ile siły Elektora Jmć wystarczą. Spodziewamy się po wszystkich wiernych Wa-

zallach elektorskich!, że przypomną sobie niezaniebnią we wszystkich przypadkach powinności swoich względem swego zwierzchnika dopełnić. W Aszaffenburgu d. 5 Stycznia 1804 roku. Podpisano Werner Sekretarz Najwyższych sądów Elektorskich Apellacyi i Feodalnych.

Z Londynu d. 31. Grudnia.

Odebraliśmy teraz niestety nieprzyjemną wiadomość, że nasza kanałowa flotta przed Brestem przez okropną burzę na dniu 25 t. m. po części uszkodzoną i rozproszoną została. D. 26 w wieczor przybyła fregata Doris na przedporcie Plimutu i dała znak telegrafowi, aby wysłano pomoc flocie. Natychmiast wysłano z portu kilka statków z kosciami, linami, masztami i armatami. D. 27 zrana widziano 10 liniowych okrętów mniej lub więcej uszkodzonych do odnogi Kawsand wchodzących, które do Plimut dążyły. Dowodzący admirał Kornwallis widziany był na swoim banderowym okręcie miasto Paryż o 110 armatach d. 26 Grudnia przy przylądku Lezard. Rozumiano, iż znowu na swoje stanowisko przed Brest powrócił; ~~że~~ fregata Boadicea, która bez masztów do Plimutu z dwoma innymi liniowymi okrętami d. 27 przybyła, widziała go obracającego swój bieg ku Torbay, gdzie już zapewne zawinął. Wicher pochodzący od południa, tak jeszcze ciągle mocno wieje, iż żaden okręt nie może wytrzymać na morzu: wszystkie nasze fregaty powiększej części mocno uszkodzone, musiały się do naszych portów schronić. Część wszelako naszych okrętów musiała się na swoim stanowisku przed Brestem utrzymać, ponieważ nie słychać, żeby do którego z naszych portów zawinęła. Tu należy uwagę uczynić, iż te same wichry, które naszą flotę przymusiły po większej części do oddalenia się z pod Bre-

stu, były także francuzkiej flocie na przeszkodzie do wyścia, i wystawiona była nie tylko na niebezpieczeństwo rozbicia się, ale nadto nie mogła wiedzieć, jaką czynność angielska przeciw niej się wyśtawi. Jakoż nasza admiralicya miała kilka liniowych okrętów w odwodzie, które połączą się z temi, których uszkodzenie prędko może być naprawione, i wkrótce pokaże się nasza flotta przed Brestem znowu tak mocną jak była przed burzą.

D. 28 zrana odebrała także admiralicya wiadomość od admirała Saumarez, który w okolicach Gwernesey dowodzi, iż nasza dywizya, blokująca Hawr przymuszona była przez powyższą burzę stamtąd się oddalić.

Nie dawno wyszły od rządu rozkazy do wszystkich portów, aby miano baczną na holl: okręty pod banderą prus: przychodzące, częścią dla ukradkowego handlu, częścią też dla wiadom, i nie wpuszczano ich do żadnych innych portów, jak tylko do Jarimutu i Dunow.

"Europa nie bez zadziwienia widzieć będzie (mówi jeden z naszych dzienników) lud, który iey wystawiają jako walczący z ogromnym ciężarem podatków, wystawiający kosztem prywatnych osob armią z 380,000 ludzi w przeciągu kilku miesięcy, dodając do tak znacznych kwot, które rządowi płaci, za utrzymanie swojej szczęśliwej konstytucyi ochotczego podatku 5 mill. szterl. (200 mill. zł. pol.). Korpus ochotników wynosi 380 tysięcy ludzi, do tych dodać potrzeba armią liniową, milicję, armią odwodową, co wszystko wyniesie 615,000 ludzi jak to na posiedzeniu parlamentu d. 9 lord Castlereagh powiedział. Niektóre z znaczniejszych miały podpisać składkę na wystawienie nowych baterii czyli twierdz nadmorskich, a pomiędzy innymi Liverpool 30,000, Bristol 20,000 f. szt. dadzą przyrzekły. Marynarka w tym momen-

cie będąca w czynności składa się z 469 okrętów wszelkiej wielkości zaczawszy od 12 aż do 120 armat, i 800 statków czyli szalup armatnych, które nie są obłożone w portach iak są te, za pomocą których skutecznie wyładowanie do Anglii i Irlandyi nieprzyjaciela zamysła.

„Kompania wschodnio-indyjska dostawiła rządowi 20 okrętów, a kompania Trinity House 10 fregat na obronę Tamizy.”

Okręt Glatton przywiózł nam wiadomości z odnogi Jackson i Sidney Cove (w nowey Gallii) z szypkością bez przykładną. Podróż jego nie trwała całego roku. Kapitan Colnett, który okrętem tym dowodzi znany już jest z poprzedzającej swojej podróży do tego kraju i ważnej względem niego historyi, którą drukiem ogłosił. Tą razą przywiózł jeszcze wiele ciekawości należących do historyi naturalnej, i próby drzewa zdolnego do marynarki, których lord St. Vincent żądał, dla zobaczenia czyli nasza nowa osada nie postawiłaby nas w stanie obeyscia się bez drzewa z północy i Ameryki. Kapitan Colnett przywiózł także kilka pierwszych gazet wychodzących w nowey Gallii pod tytułem: *Sidney Gazette* czyli *New-South Wales Advertiser*. W czasie jego odjazdu osada znajdowała się w stanie kwitnym; handel zwierzętami z Taiti prowadzony był dla niej nader korzystnym. Na samey wyspie Taiti okropna domowa wojna panowała. Oskarżono misjonarzy angielskich, że nie stosownie do swoich obowiązków sprawowali się, ponieważ mimo danego przyrzeczenia, że do niczego mieszać się nie będą, w mieszały się do tej kłótni i walczyli za jedną stronę. Towarzystwo szkockie mające w celu rozkrzewienie wiary zamysła wysłać do Chin nowych misjonarzy. Chciano nawet dla ułatwienia rozkrzewienia wiary wydrukować w języku chińskim 4 Ewangelie, które

wyłożone na język chiński szkoła głow: kambrydzka posiada, lecz sławny Mantucci okazał, że takowe wydrukowanie Ewangelii w Anglii małoby skutku pomiędzy Chińczykami sprawiło. . . . P. Staunton, który przez wiele lat mieszkał w kantonie i zna doskonale język i obyczaje chińskie powrócił świeżo do Anglii. Podchlebiamy sobie, że niebawnie wyda wyborne pamiętniki o literaturze i obyczajach Chińczyków, lecz polityczne względy wstrzymują jego zamysły. Zachodzi obawa aby misjonarze portugalscy będący w Pekinie i wszystkie kroki Anglików z wielką uważającą zazdrością, ogłoszenia tych pamiętników nie udali przed dworem za główną zbrodnią, co by wiele zaszkodziło handlowi iaki Anglii z Chinami prowadzą. Te jednak powody nie przeszkadzają P. Barrow prywatnemu sekretarzowi lorda Markatneia do wydania historyi swojej podróży do Chin. Umieści on w niej swoje postrzeżenia i uwagi, które tem ciekawsze są dla publiczności, że P. Barrow znany już jest z wydania swej interesującej podróży do przylądka dobrej nadziei, której tom drugi w tym momencie jest pod prasą.

Z Paryża d. 6. Stycznia.

Z Boulogne piszą pod d. 2 t. m. "Gdy pierwszy konsul onegdaj do Etaples przybył, obejrzał najpierw roboty w tym porcie, potem odwiedził obozy i odprawił nad wojskiem rewiją. Wczoraj udał się wzdłuż brzegu konno do Boulogne, oglądając baterie. Przybył tu o godzinie 10 przed południem, i oglądał z ministrem marynarki wielkie koryto portowe, wszystkie wojenne i przewozowe okręty narodowej floty, i wewnętrzne urządzenie statków przeznaczonych do przewozu iazdy, magazyny i park morskiej artylerii. Kiedy wzdłuż statków floty pływał, tysiącami głosów był pozdrawiany: "Niech żyje

Rzepła! Niech żyje pierwszy konsul!., Dziś z rana będzie oglądał flotylę dywizjami.— Przybył tu jenerał Dupont, i objął dowództwo nad obozem Ostrowa.— Niektórzy chirurdzy, których tu zwołano do opatrywania pozostałych chorych żołnierzy, koniecznie się napierają poyść z wyprawą, a starzy i słabowici wylewają łzy, iż swoim braciom towarzyszyć nie mogą. „

Pierwszy konsul po oświadczeniu swego ukontentowania z dobrego stanu flotyli, pojechał z Boulogne do Bruge. Jenerał Duroc towarzyszy mu, i wkrótce tu razem są spodziewani.

Admirał Latouche Treville, który z St. Domingo do Francyi powrócił, wyjechał ślad z tajnymi zleceniami, iak się domyślaia do Brestu. — Jenerał Rapp pojechał także z zleceniami do Tulonu.

Rząd odebrał pomyślnie wiadomości o kontra admirała Linois, który iak wiadomo do Pondiszewow popynął.

Podług naszych pism flotyla w Boulogne będzie się wkrótce z 900 statkow składać.— Część armii jenerała Augereau będącey pod Baioną, idzie do Boulogne. Augereau popynął z Bordeaux do Blaye.

Batalion włoskiego legionu, przeznaczony na straż pierwszego konsula, wkrótce tu jest spodziewany.

W Morlaix tworzą teraz irlandzką brygadę.

Goffec, Gretry i Mehul są mianowani członkami honorowego legionu.

Z Hawru piszą, iż nigdy nie pamiętają jeszcze tak obfitego połowu śledzi, iak tą razą. Przypisują to północnym wiatrom, które oddaliły stamtąd psy morskie, nieprzyjaciół śledzi. Przeszło 50 statkow zatrudnia się jeszcze połowem, i niektóre z nich tyle ich

nałapały, że ich musiały nazad w morze wrzucać.

W Rouen zawarto kontrakty na zrobienie przed 22 Marca pewney liczby peniszow. — Jenerał Threyland także do obozu pojechał.

Morin bywszy szef Szuanow, który w departamencie dwóch Sewrow wzniecił rozruchy i Piveteau Bouvier, który się popisowi przeciwiał, zostali przez kommissyą woyskową na śmierć skazani.

Minister sprawiedliwości pisał do wszystkich prefektów, iż życzeniem jest rządu, aby iak naysprędzey donosili o wszystkich zdarzeniach tyczących się bezpieczeństwa publicznego.

W okolicach Dinantu powyrywał wicher d. 28 kilka tysięcy iabłoni, z których przewyborny iabłecznik całe bogactwo tamtejszych okolic stanowił,

W Kale aresztowano Włocha iako śpiega, który wednie sprzedawał w łachmanach laski, a w wieczor pięknie się ubierając po wszystkich publicznych miejscach bywał; znaleziono przy nim gwineie angielskie. W Boulogne złapano także Włocha iako śpiega.

Onegdaj C.K. poseł hrabia Kobenzl dawał wielką ucztę.

Anglicy krążą znowu po ostatnich burzach przed naszymi portami: d. 2 pokazały się 2 fregaty przed Fecamp.

W belgickich lasach ścięto dotąd na potrzeby naszej marynarki 56,000 dębów.

Mały z Boulogne korsarz łę Hazard zabrał pod nieprzyjacielskimi brzegami angielski okręt o 14 armatach, nie daleko z angielskich fregat i uprowadził do Kale.

Do Hawru posłano jeszcze 4000 kul do łańcuchow.

Rada miasta Paryża udarowała jenerała Junot za utrzymywanie publiczney spokoj-

ności i bezpieczeństwa w tym mieście pałazem.

Dnia 9. Stycznia.

Pierwszy konsul, powrócił tu podług Monitora d. 6 o godzinie 7 w wieczor. Z Boulogne odwiedził także Kale, iak następujący list stamtąd pod d. 4 pisany opiewa:

"Wczoray o godzinie 1 po południu przybył tu pierwszy konsul; szedł przez cytadelę piechotą i zaraz udał się do portu, gdzie flotyla czyniła przygotowania od odpłynienia. Wiego oczach wyszła pod żagle, złączyła się z inną od wschodu około portu przepływającą w liczbie 22 statkow, i razem 71 statkow wynosiły. Nigdzie nie widać było nieprzyjaciela, spodziewać się zatem należy, iż szczęśliwie do Boulogne zapłynęła. Około godziny 4 wsiadł pierwszy konsul przed portem do powozu i pojechał nazad do Boulogne. Był bardzo prosto ubrany i niechciał, żeby mu honory czyniono.,,

Huk armat zapowiedział nam d. 7 z rana powrót Igo konsula. Wczoray w niedzielę dawał po mszy zwyczajne audyencye. Wiele członków ciała prawodawczego było na tey audyencyi w nowych mundurach: jest to francuzka suknia z szytą na niey rozszkłą oliwną.

Z Boulogne donoszą, że tam znowu pomimo baczności Anglikow zawinął konwoy z 100 wojennych i przewozowych statkow; 2 tylko małe statki i armatna łódz, na które było 10 żołnierzy, od Anglikow zabrane zostały. Łódz armatna biła się od godziny 10 w wieczor do północy z angielskim okrętem, który bardzo uszkodziła i 7 ludzi na nim zabiła. Połowa ludu tey łodzi uratowała się, za zbliżeniem się drugiej korwety angielskiej, na barce.

Mówiono w prawdzie, iż nasze woyska ustąpią z kraiu Hanowerskiego; lecz wiemy

teraz, że te wieści są próżne, i że prowadzone w tey mierze nowe negocyacye żadnego nie wzięły skutku

Angielskie okręty pokazały się znowu w znaczący liczbie pod naszymi brzegami.

Tuteyszy kommandant Junot otrzymał dowództwo nad wyborową dywizyą w angielskiej armii. Bardzo więc dobrze, nowi Monitor, użyje pałasza, którym go miasto Paryż udarowało, prz ciw nieprzyjaciółom Francyi.

Pod czas uczty, którą tuteysi Amerykanie niedawno dawali, był P. Lewington gospodarzem. Minister Talleyrand, i inni ministrowie, radcy stanu i jenerałowie na niey się znaydowali. P. Lewington spełnił między innemi następujące zdrowia: Rzpltych francuzkiew i amerykańskiew! Niechay oświecona polityka, która obu naczelnikom podyktowała traktat d. 30 Kwietnia, do ich następcom przejdzie, i ułali przyjaźń pomiędzy oboma narodami! Bonapartego Igo konsula, którego gieniusz w polu i gabinetie świat dziwi! Jeffersona, prezydenta amerykańskich stanow, filozofa i pitryotycznego statysty! Mieszkańcow Luizyany, dzieci Francyi, która ich osadę założyła, a przez połączenie się znową familią zawsze iey przyjaciółni będą! — Jenerał Lafayette znaydował się także na tey uczcie, na której blisko 100 osób było.

Ponieważ z Angers wyszła załoga, podwoiona tam przeto została baczność; kommissarz policyi musi każdego południa zdawać prefektowi rapport, co przez ten czas zaszło. Urządzono tam śpieszno narodową gwardyą, która w nocy patroluje i utrzymuje publiczną spokojność.

W krotce oczekujemy wiadomości o wyysciu brestńskięj flotty; dziś rozeszła się już niepewna wiadomość o iey wypłynieniu.

Trypolis nie jest teraz od żadnego amerykańskiego okrętu blokowane.

Bilety pożyczkowe, które Amerykanie w Amsterdamie zaciągnęli na spłacenie summy za Luizyanę, już tam są w biegu i bardzo są na giełdzie szukane; przynoszą 6 od sta prowizyi.

D. 6 w południe zostały posiedzenia ciała prawodawczego z wytknieniami formalnościami przez ministra wewnętrznego otworzone. W mowie swej wyraził minister, iż ciału prawodawczemu będą przedstawione ustawy Xięgi ustaw cywilnych, obejmujące wolność osobistą, podstawy transakcyi i bezpieczeństwo własności. " Wrzód ogromnych uzbrojeń do wojny (rzekł dalej) nie zaniedbał rząd ani na moment żadnej części administracyi, nie odłożył żadnego z rozpoczętych przedsięwzięć, nie spuścił z oka żadnej ku polepszeniu dobra zmierzającej myśli. Wszystko zostało w spokoju i cicho na łonie oyczyzny. Nigdzie nie słychać owych burzliwych sporów, które okazują ducha stronnictwa i zawsze niebezpieczne projekta zapowiadają. Z radością udaje się młodziem pod chorągwie. Rolnictwo, handel i przemysł wspierają wszystkimi siłami sprawę narodu. Wszyscy Francuzi jedno tylko uczucie miłości mają dla naczelnika państwa, — Ciało prawodawcze rozpoczęło tymczasowo pod prezydencją najstarszego wiekiem Chatry Lafosse swoje posiedzenia. — Na posiedzeniu 7 rady stanu Treilhard, Pelet i Dubois przynieśli senatowy wyrok, nadający na przyszłość nowe urządzenie ciału prawodawczemu, i zaraz one przystąpiło do wyboru 5 kandydatów, z których pierwszy konsul prezydenta mianować będzie. Otwarcie posiedzeń ciała prawodawczego było wystrzałem z armat ogłoszone.

Z Malagi d. 17. Grudnia.

Zaraza dzięki Bogu już tu zupełnie usta-

ła; odwczorajsza nikt na nią ani nie umarł, ani się nią zaraził. Za 8 dni znowu kościoły otworzone zostaną i szczęśliwe to zdarzenie 3 dniowym dzwonieniem będzie obchodzone.

Z Lworna d. 26. Grudnia.

Port nasz już więcej nie jest w stanie obojeżenia; onegdaj przywrocona mu została z strony Francyi neutralność, co wielką radość pomiędzy kupcami sprawiło. Jest to bezwątpienia skutkiem zawartej między rządem francuzkim i dworami madryckim i portugalskim umowy względem neutralności, na którą, Anglii w milczeniu przystaie, aby nie utraciła handlu do Hiszpanii, Portugalii i Włoch. Wkrótce mieć będziemy dodość angielskich osadowych i rękodzielnych towarów.

Z Rzymu d. 24. Grudnia.

Ostatniej niedzieli kardynał Consalvi sekretarz stanu dawał wielki obiad dla żony Xcia Berghesi siostry pierwszego konsula. Pośród osobami na obiad ten zaproszonym, znajdowali się prócz wielu kardynałów i ciała dyplomatycznego hrabina Khevenbulla żona ministra cesarskiego, hrabina Rossi żona pierwszego sekretarza stanu Króla Sardyńskiego, hrabina Cassini żona sprawującego interesu Rosyjskie i baronowa Humbolt żona fezydenta pruskiego.

Z Genui d. 29. Grudnia.

W czasie gdy gazety francuzkie mówią, że senator Lucyan Bonaparte pojechał do Bonny, inne, że pojechał do Genewy, dowiadujemy się od nadzwyczajnego gońca francuzkiego, który z Toskanii powracał, że ten senator znajduje się teraz w Florencyi gdzie największe inkognito zachowuje. Nasi politycy utrzymują, że bytność jego we włoszech ma związek z interesami wielkiej wagi.

Lifty z Kagliari donoszą, że wice król powrócił tam z podróży, którą do Rzymu odprawił i z tego powodu miało przez dni trzy ciągle po sobie następujące oświecone było. Też same listy mówią, że eskadra pod admirałem Nelsonem składająca się z 5 liniowych okrętów, 2 fregat i jednego kutra, przez czas niejaki zatrzymała była swoje stanowisko przed wyspą S. Margherita, lecz teraz świeżo na inne udała się przeznaczenie.

Komisja wyznaczona z instytutu narodowego, której polecono wybranie najlepszego wzoru na wystawienie statui pierwszemu konsulowi i Krzysztofowi Kolumbie w dniach tych zdała swój raport. Czternastcie wzorów przysłanych było od różnych snycerzów tak królowych jak i zagranicznych. Z ośmiu wyobrażających Bonapartego, chociaż wybornych dla dobrze zachowanej miary, poważnego układu i innych piękności, żaden jednak z nich nie dopełniając zupełnie warunków wyrażonych w programie, niezdawał się komisji godnym wyboru. Z sześciu wzorów na statue dla Krzysztofa Kolumby trzy się znalazły, które dzieliły pomiędzy siebie zdania komisji; wydała ona wyrok swój na stronę tego, który naszego współobywatela Mikala Traverso współuczniwa sławnego Canova jest dziełem. Rząd potwierdził takowy wybór komisji i postanowił, że nowe programma ogłoszonym będzie na statue dla pierwszego konsula.

Xiądz Kasper Oderigo członek instytutu narodowego i bywający historyograf Republiki w dniach tych umarł. Ten ułony Starożytnik wielką w całej Europie ziednał sobie sławę.

Z Barcelony d. 22. Grudnia.

W wielu prowincjach Hiszpanii nadza pomiędzy ubogimi klasami ludu doszła do najwyższego stopnia dla rzadkości i wielkiej

drogoceny wszelkiej żywności, a nadewszystko zboża. Zbiory w tym roku zupełnie prawie chybiły. Niedostatek szczególniej czuć się dać w prowincjach Manche i obydwóch Kastylii. Do tego wielkiego nieszczęścia łączy się jeszcze drugie, to jest: zarazliwa choroba, która wielkie czyni spustoszenia. Niedostatek dochodów publicznych, a nadewszystko tych, które na wsparcie biednych są przeznaczone, czyni takowe położenie okropniejszym jeszcze. Rząd znalazł się w potrzebie nie tylko darowania podatków tym prowincjom, lecz nadto jeszcze przestania tam pieniędzy. Król Jmci jego rada naydzielniejszych chwytła się środków dla położenia końca i niedozwolania szerzyć się tej nędzy i chorobie; znaczną ilość chiąg wyprawiono do prowincyi, którym zbywało na niey, prócz tego nakazano utworzyć w każdym mieście i wsi komisje z osób naypierwszych, którym polecono rozdawać wsparcia i pomocy wszelkiego rodzaju, a nakoniec wszystko czynić stosownie do okoliczności. Z środka tego nayszczęśliwszych oczekiemy skutków.

W prowincyi Kastylii utworzono komisję, która codziennie pewną liczbę ziary rumfordzkiej rozdawać będzie.

Z Kolonii d. 5. Stycznia.

Wczoraj po południu przywiezione tu zostały relikwie SS. Trzech Królów. Gdy z Deutz na tę stronę przewiezione zostały, czynili im żołnierze nadgraniczni wystraszem z ręcznej broni honory, i eskortowali ich aż do kościoła katedralnego. Przywieziono ich w dwóch powozach, na których Xięża w kapach się modlili. Dzień dzisiejszy jest świętem wielkiem dla ludu, który się ze wszystkich stron zgromadził.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 29. STYCZNIA 1804.

*Do Bogini przyszłości, która prawdziwie w
Elizeyjskich polach mieszka; dla jednych
już umarła, dla drugich jeszcze żyje.*

(Z Neuwiedzkich Gazety.)

Pozwol, zacna nadziei Damo! opisać sobie schyłek dni naszego dobrego roku 1803go. Są one dosyć pamiętne, a uślawiczone deszcze okazują, iak niechętnie ten rok schodzi z tego świata, i opłakuje koniec swego bytu.

Wszyscy schodziliśmy wprawdzie z tego świata; taki los wszystkich rzeczy; jednak rok taki, iakim jest 1803 z wielkim żalem musi od nas odchodzić, nie wiedząc w zamęcie stosunków czyli pocztą lub pieszko, czyli w powozie stanu lub wylądowaniem dostanie się w przepaść wieczności.

Wyślaw sobie, jaśniejaca Damo! że terazniejszy, gorący rok wszystkie owoce, wszystkie rośliny, a nawet kapuście wypalił, naręście sam popadł chorobie, którą lekarze, ponieważ iey poznać nie umieli, ogólnie nazwiskiem nerwowę gorączki zaszczycili; mówię zaszczycili, ponieważ nerwowa choroba stała się chorobą modną, i biedny rok musiał się do miody stosować; ho w terazniejszym świecie zgnęła nawet gorączka, aby delikatnych nieobrazic uszow, musiała się chęć nie chcąc nerwowa gorączką nazwać.

Wiele lat przeszło do wieczności, i tak wiele, że nawet liczby ich nie można wiedzieć; do dziś dnia wiodą spor o to chińscy, egipsy i europejscy lato pisarze, bez oznaczenia ich liczby. Jeżeli ziemia, iak Buffon w swej teorii (*) utrzymuje, była tak dalece palącą się, że 80 tysięcy lat potrzeba było, aby do tego stopnia ośygała, żeby iey się bez spaznienia dotknąć można było, tedy

jest to wielkim szczęściem, że nakoniec tak oziębła, iż można używać w zimie futer, szałop, futrzanych i pedagogowych botow, sordutow, bęgow, opatu i t. d.

Schorzały rok 1803 zastanawiał się nad tem wszystkiem, lecz nie mógł znaleźćś pociechy. Widział, iż leżąc na łożu śmiertelnem wszystko jest jedno, czy iestesmy xięciem lub żebrakiem, prałatem lub kapucynem, ministrem lub kuchcikiem, bankierem, iak n. p. Hoppe, lub kramarzem; czy iadalismy ziemniaki lub pasztety, bażanty lub razowy chleb, zupę z sagoty lub wodziankę; czy piialismy 1783 lub 1799 roku wina węgierskie lub miód, albo jabłeczniak. Śmierć zarowno wszystko przecina.

Z tążę uwagą zastanowił się ten rok nad próżnością świata, i zawołał z Salomonem: „O próżności nad próżnościami! i wszystko próżność! „

Postanowił więc w ostatnich dniach życia swego odbyć powszechną spowiedź; cieszył się, że jeszcze mógł znaleźćś sekularyzowanego spowiednika, i westchnął na wspomnienie, że we 20 lat potrzeba go będzie po rozległych Niemczech ze świecą szukać. Zaczyna tedy w ten sposób spowiedź:

Spowiadam się i wyznaję, iż pokazałem naywiększą nadzieię urodzaiow, iż oszukiłem dobrych ludzi, którzy ciesząc się pięknymi widokami, zaciągali pieniądze na przyszłość swoje plody, i z radością ich oczekiwali; lecz nie miał wina, tylko przelętych wiatrow, które tak dalece wysuszyły powietrze, iż za ledwo cokolwiek więcej zboża; niżeli w przeszłym roku zebrano, resztą wiednych miejscach wypaloną, w drugich od zbytecznych deszczow ze sutą została.

Mnie miałem widzieć zapewnioty pokoy

(*) Epoki Natury, które piękną polszczyznę wyłożył X. Staszcik.

na takim ładzie; lecz wtargnięcie do Hanoweru, tak wiele rozstrzała na politycznym gruncie chwytu, iż zaczęłam się z tych skutków ślad obawiać.

Widziałem rozpoczętą wojnę morską, której okropne wypadki wystawiały sobie w umyśle. Ktoż ją mógł przewidzieć? P. Addington zawarł pokój, oddał przylądek dobrego nadzoru i resztę zdobytych osad, i w ten czas kiedy wszystko nawrócone zostało, nową zaczęłam wojnę. Jest to bezwątpienia największy grzech w polityce, i właśnie dla tego obawiam się, że ani on, ani ja niedołężni nie rozgrzeszenia. Jest to *casus reservatus*, który trudno, aby mógł być bez dyspensy rozwiązany.

Mój poprzednik, ś. p. 1702 rok odkazał mi modę, która wiele kobiet życie kosztowała. Ubierały się tak cienko, iż zdawało się, jakoby tylko jedną koszulę na sobie miały. To spowodowało na nie wiele chorób. Usiłowałem przeto wzruszyć przeciw tej modzie lekarzów; pisali oni i krzyczyli z całego grodu: iż jeżeli się kobiety nie zaczęły lepiej ubierać, tedy wszystkie przejdą do wieczności. To, i doświadczenie, nawróciło je nakoniec.

Wyrzuca on mi na wzajem, że w prowadzitem nadzwyczaj wielkie kapelusze w modę. Człowiek w takowym kapeluszu zabiera więcej miejsca na powietrzu, niżeli na ziemi, i robi się prawdziwie dziwotworem. Takowy kapelusz noszony pod pachą, służy na schowanie chustki, tabakierii &c. na głowie za najwygodniejszą zastonę od deszczu. Stasnie więc w prowadzono teraz przystawie: iż kapelusz czyni człowieka wielkim! Ja wyznaczyć muszę, iż dla uczonego świata nie utworzyłem żadnej wielkiej głowy, ale jedynie wielkie tylko kapelusze, bo nowe wynalazki, które codziennie w gazetach czytamy, są tylko wiatrem z starych Xiążek, które doświadczeniem stwierdzone być nie mogą.

Poczynułem sobie za wielki grzech, iż handel przez wojnę zatamowany został; Hanbureczycy zapiszą mnie w swych rocznikach jako zły rok. Ale dla czegoż tego nie schowali, co w przeszłej wojnie zyskali? Wszakże to miało być na ow czas drugi bogaty Amsterdam? Amsterdam jestże teraz szczęśliwszym? Przysławie nieśie, że po deszczu następuje pogoda, a zatem po pogodzie stęka!

Obwiniają mnie, iż nie wydałem dobrych

win; prawda, że to jest wielkim grzechem. Rok 1733 był w nie obfity, ma wielki zaszczyt i doradź zostało w żywej pamięci; lecz lata wydające obficie i dobrego wina są rzadkie. Piąty iabłecznik krzyczy na mnie, że nawet iabłka uchybiły. Ale Bóg świadkiem, iż myśląc o zbroju zapomnianem o iabłkach; w samej rzeczy coży powiedziałano, gdyby się iabłka były urodziły, a zboże chybiło?

Coż na mnie o obyczajność nie wygadują! wszelako pod moim panowaniem powstały w wielu miejscach szkoty i policyjne nowe urządzenia. Potrzeba tylko wiać gazety w rękę, a każdy wyznać musi, iż podług wychwalonych przez nie urzędów, samych tylko uczonych mieć będziemy na tym garbatym świecie, lubo umiętności i kunsztów nie nieuczynię się z *Gazet*, ani z kalendarzyków, ani potrzebnego z nich nie nabędziemy poloru. Obawiam się tylko, aby ludzie nie przechrzeli i nie stali się za nadto obyczajni; tym czasem łatwiej plebanom będzie nauczać rozumnych, niżeli nie oświeczonych ludzi.

Cieszę mnie jednak, iż lubo nie wiele ludziom dostarczyłem napoiów, zostawiam im wszelako podołatką żywności. Pod moim panowaniem wyszedł kalendarzyk łakotków; zatem chociaż z moiej szczerobliwości nie można się dobrego wina napić, można jednak smaczne pojadać łakotki.

Chcę się wszystkiego wypowiadać; moja spowiedź nie jest wyznaniem grzechów, ale raczej dobrych czynów, któremi starałem się świat obdarzyć. W Listopadzie i Grudniu bywały zazwyczaj zimno; ja starałem się odwrócić zimno, zamknąć północne wiatry i udało mi się. Pozwoliłem wylać się deszczowi, śniegom upaść i reszta Grudnia była tak łagodna jak wiosna. Da się widzieć, czyli mój następca takim będzie, czyli od inowizów i zimno nie zacznie swego panowania.

Zegnam się więc z niewdzięcznym światem; nie robię testamentu, ażeby nie dał powodu do processów, które zuzwyczaj z testamentem wynikają. Idę do wieczności. Wyglądowanie nie uczyniło mnie panietnym; łatwo mi więc zapomną; byłem tylko zwyrodniałym rokiem i to mnie cieszy; stawa i pamięć jakiego roku nabywa się tylko przez wielkie zdarzenia, okropne wojny i nieszczęścia; lecz tych sobie nie życzyłem. Pozwalam nawet, aby mnie umieszczono w kalendarzu zapomnienia. Umieram, bądźcie zdrowi ludzie!

Dnia 30 Stycznia r. b. stosownie do najwyższego rozporządzenia Gubernialnego pod d. 16 Grudnia r. zeszłego pod liczbą 36,442 odbywać się będzie w kancelaryi C. K. kommissoryatu policyynego w Krakowie na ulicy śpitalney pod Nrem 574 na pierwszym piętrze licytacya dostawienia potrzebnaych materyatów na ubiory dla 80 C. K. policyynnych tuteyszych żołnierzy, iako to:

Sukna szczupikowego koloru na mundury, kamizelki, spodnie i płaszcze.

Plutna na koszule, gatki i podszewkę.

Kapeluszow, botow, guzikow i włazek do włosow, i zobowiązującym się te materyaty po naytanszych cenach dostawić, iako też z rzemieślnikami, którzy się naytaniey ubiory z nich robić podejmia, trzechletni kontrakt zawartym zostanie. Wszyscy przeto chęć mający podjąć się dostawienia powyższych materyatów lub onych wyrobień, podług przełożyć się przy licytacji mających warunkow, niechay się w pomienionym dniu o godzinie 9 z rana w kancelaryi C. K. kommissoryatu z przyzwolonym wadium stawia. W Krakowie d. 12 Stycz. 1804

Na dniu pierwszym miesiąca Lutego roku terażniejszego 1804 w cyrkule Krakowskim ohrabiać się będzie licytacya przedazy Kamienicy Szroczyńska zwaney w Grodzkiey ulicy pod liczbą 231 stojącey o godzinie 9 z rana zaczynając od ceny fiskalney ryń. 6570. Zyczący sobie tę kamienicę nabydź niech się znajduie w wyznaczonych licytacji mieyscu i godzinie.

Magistrat Miasta C. K. Lublina, ninieyszym publicznem Edyktem wszystkim i każdemu wszczegolności do wiadomości podaje: iż na żądanie kuratora masy sukcesyonalney, po zmarłym Franciszku Schweitzerze pozostały, licytacya kamienicy z grontem tu w Lublinie na przedmieściu Brakowskim pod Nr. 33 stojącey, tegoż niegdy Franciszka Schweitzera własney, podług dziala detaxacyi, przez każdego poprzedniczo lub w czasie licytacji w registraturze przeyrzć się mogącego do ryń. 4056 kr. 4, wyraźnie cztery tysiące, piędziesiąt sześć ryńskich krajcarow cztery urzędownie oszacowaney dnia 6 Lutego 1804 o godzinie 10 z rana w mieyscu Magistratu tuteyszego odprawiać się będzie, gdzie wlecey ofiarujący nad ustanowioną cenę fiskalną ryńskich trzy tysiące siedemset piędziesiąt Nr. 3750 ryń. wynoszącą, stosownie do ustawy sądowey §. 435. Długi na tymże domu zabezpieczone w szacunku ceny ofiarowaney na siebie przyiac obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzczeniem się długi zapłaceniu przyiac wzbranieli się, dla tego wszyscy na pomienioney kamienicy z grontem hypotekowani wierzyciele na tenże termin, ażeby szczegolnego przypozwu nie oczekiwali, podług nadwornego rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797 ninieyszym Edyktem wzywają się, gdyż przeciwnie, którzyby na pomienionym terminie nie stanęli ani przeciwko kupującemu albo przeymującemu też kamienice, ani do tey kamienicy żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoiey należytości sprzedarzy, albo z innego dłużnika majątku poszukiwac mają. Dni w Lublinie dnia 31 Grudnia.

Engbricht.

Leandowski.

Stępanowski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.

Jaszowski sekr.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa ninieyszeni czyni się wiadomo, iż rzeczy ruchome po śmierci Agnieszki 1go małżeństwa Lalikowskicy, powtornego zaś Rahmowey pozostałe iako to: suknie i biogłowskie sprzęty na proźbę pozostałego wdowca Józefa Rahma przez publiczną licytacyą na dniu 8 Lutego 1804 o godzinie 9 ranoey na Stradomiu pod Nrem 19 sprzedawane będą.

Wszyscy zatem mający chęć kupienia takowych rzeczy na pomienionym terminie i mieyscu znajdowac się mogą.

Dradcki.

Gollma er.

Łodowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 23. Grudnia 1803.

Miata.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Pana Franciszkowi Xaweremu Hrabie Branickiemu: że P. Franciszek de Schmieden u Sądów tych — o przejęcie Sprawy, względem powrocenia inkamerowanej do Dobr Ochozda przyległości Sułkowa zwanej, bez odwołania się jednej strony do drugiej, przeciw Krol. Fiskusowi obojga Galicyi popieraney bydz mającey — żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zостаie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż P. Franciszkowi Xaweremu Hrabie Branickiemu adwokata tutejszego P. Billewicza z tego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne wydanej rozpocznie się i ukończony będzie; ten przeto edykt niniejszym tym końcem upomina się: żeby dnia 8go Lutego 1804 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać być winien.

Jożef de Niskorowicz.

Jan Nep. Vlach.

Walenty Lichocki.

*Z Rady C. K. Sądów Szlach. Krakowskich Gall. Zachod.
Dan w Krakowie dnia 11. Listopada 1803.
Slaupenski.*

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiją niniejszym Edyktem Pana Stanisława Sołyka, iż adwokat Dederko, kurator do spraw małoletniego Xcia Dominika Radziwiła, przeciwko niemu w porządku uczynienia rachunków z procentów dobr: Ollow, Wulka Reczajska, Kolno-Grabie, i Krzywica, oraz odebrania (jeśli się okaże dług już wytrzymany) Poślesili tychże Dobr, do Sądów tutejszych żalobę podał i pomocy sądowej doproszał się.

Gdy zaś też Sądy dla jego zamieszkania zagranicą, iemu tutejszego sądowego adwokata Pana Fiedorowicza za obrońcę z tego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też Sprawa rozpoczęta podług przepisane go dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się on niniejszym Edyktem aby w 90 dniach do odpowiedzi stawił się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrał, i tego Sądowi wymienił, i oraz tych podług Prawa użył kroków, które się do obrony swej sprawy pożytecznymi bydz zdają; gdyby bowiem tego nie uczynił, i swą zaniebdał sprawę, samby sobie szkodę może jaką sąd wynikającą przypisać winien być.

Dan w Lublinie dnia 19 Pazdziernika 1803 roku.

Gołaszewski.

Purtscher.

Gruszecki.

*Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Klimaszewski*

Podaje się do wiadomości, iż z rozkazu wysokiego C. K. Sądu Szlach. Krakowskiego dd. 24 Stycznia r. b. pod Nrem 801 wypadłego. — Rzeczy ruchome po ś. p. W. JX. Karolu Lochmanie Archipresbiterze Krakowskim pozostałe, iako to: złoto, srebro, klejnoty, cyna, miedz, żelazo, szkło, porcelana i fajans, suknie, i bielizna stołowa i inna, wino, meble, powozy oraz wszystkie inne sprzęty przez publiczną licytacyą d. 6 Lutego r. b. i innych dni następnych od godziny 9 zrana do 12 i od 3 do 6 w wieczor w kamienicy Archipresbiteryalney pod Nrem 560 sprzedawane będą; przytym w Wsi Bronowice pół mile od Krakowa będącey pozostałe nad inwentarz gruntowy bydło, owce, konie, i inne sprzęty gospolarskie, i po odłączeniu procentów interkalarnych zboża pozostałe dnia 16 Lutego r. b. przez publiczną licytacyą sprzedane zostaną. Zyczący sobie co nabydz raczą z gotowemi pieniędzmi w w miejscu licytacyi znajdować się.

Dominik Raczyński, komornik krakowski.

(Przy drżiejszy Gazecie znajduje się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIE

W Krakowie dnia 20. Stycznia 1864.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Pann Stanisławowi Pieniążkowi: że PP. Wincenty, Józef i Józefa de Syenio, dzieci s.p. Jędrzeja Syenio u sąd w tych — o zapłacenie summy 11929 zł. pol. z prowizyą i kosztami prawnym — za sobą na niego podali, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Gdyż zaś sądy te, dla jego niebytności, w C. K. państwach dziedzicznych i temuż P. Stanisławowi Pieniążkowi adwokata tutejszego P. Męcińskiego, z jego szkodą i jego kosztem zastępcę postanowili, którym przez ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przesłany rozpoczął się i ukończony będzie, co przeto Edyktem niniejszym tym końcem ukończono: że: jeżeli w czasie przywołanym to jest dnia 28 Lutego 1864 roku o godzinie 9 rano się nie pojawi, albo jeżeli jakieś inne prawo swego dowody, że zastępcę wyznaczono wcześniej przesłał, albo natomiast innego sobie patrona obrał, tego sądu tutejszego wymiesił i podług przepisów tych środków prawa używał, które do swej obrony za wyjątkowość osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zamieszania wybić nie mogąc samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać musi.

Józef de Nikorowicz.

Brorad.

Jan Nep. Plach.

**Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej
W Krakowie d. 23. Listopada 1863.**

Släupenski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wzywają tym Edyktem wierzycieli na dobrach zadłużonego Wilhelma Jakobsona, jako to, na miasteczku Jedlińsko z folwarkiem wsi jedliński, na wioskach Nowa Wola i Wola Gutowska, na folwarku Gutwie z przyległą wioską Brod na folwarku Zawady z przyległą wioską Praszów ubieściłszy (zważając, że dobra te w sumie 893,279 zł. pol. 5 gr. oszacowane, na dwóch licytacyach to jest dnia 30 Czerwca 1862 i 29 Marca t.b. odbytych żadnego kupcy nie miały, wprzód nim przecia licytacja rozpisana będzie) na dzień 22 Lutego 1864 roku na godzinę 9 rano końcem dnia w C. K. sądach tutejszych swej deklaracji, z tym upomnieniem: że wota nieprzytomnych do większości głosów przytomnych policzone będą, na którym dniu naznaczonych przez sprzedanych zostawic? jakich terminów do wypłacenia licytantowi większość głosów pozwoli? lub jaką mu inną łatwość uczynić zechca, żeby to na co się zgodzą między warunkami trzeciej licytacji około Świętego Jana 1864 roku odbywać się mającej umieszczono być mogła. W Krakowie dnia 29 Listopada 1863 roku.

Józef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

W. Lichocki.

**Z Rady Cee. Brod, sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej
W Krakowie dnia 12. Listopada 1863.**

Siernecki.

Przez C. K. Jaryzdykę kameralną Kozieniecką cyrkulu Radomskiego na fundamencie rezolucyi delegacyney wyrokiego C. K. Appellacyynego Trybunału Krakowskiego pod dnem 25 października 1832 roku Nr. 4194 zapadłej, na prośbę żydówki Tyli Fiszlowiczowej i R. na Tabaszowy córki zmarłego Żelmana Fiszlowicza żyda z miasteczka Granicy, wszyscy kredytowicze, którzy do masy tej sukcesyjonalney, prawo lub pretensyą jakąś mieć są, aby na dniu 22 Marca 1834 o godzinie 9tej zrana do komisji w tutejszey Jaryzdyce, do sądu delegowany na koniec okazania swych pretensy do rzeczoney masy stawili się, i prawa w tej mierze sobie służące przywieśli, gdyż prawa swe melikwidujący lub zgoda nieświadujący, na fundamencie §. 631 prawa cywilnego części II. do tego co się z masą pozostałą odesłani będą, niniejszymi zawiadomiani są.

Dan w Kozienicach dnia 26 Listopada 1803.

Antoni Pikuziński, Justycyaryusz.

C. K. Jaryzdykę kameralną Kozieniecką cyrkulu Radomskiego z mocy delegacyi jenerałego konsystorza Krakowskiego pod dnem 29 Marca b.r. Nr. 223 zapadłej, do pertrakcacyi substancyi po zmarłym nieszlachcicu X. Michale Tycz plebanie Goryńskim pozostałej wyznaczona, niniejszym obwieszczeniem niewiadomym sukcesorom tegoż do publiczney notae wiadomości, iż po sprzedaniu przez licytacją wszelkiego majątku tegoż ruchomego sumka 244 zł. ryb. 5 kr. znajduje się.

Napominają się przeto najbliżsi krewni zmarłego X. Tycza, ażeby oświadczenie stosownie do przepisu prawa cywilnego, czyli majątek z dobrodziejstwem prawa i inwentarza, lub bez tegoż dziedziczyć chcą, w przeciągu roku i 6 tygodni tym pewnie w Jaryzdyce tutejszey podali, mający także pretensy do tej masy prawa w tej mierze sobie służące w tymże czasie przywieśli, gdyż inaczej spadek do tego wyznaczonego terminu sądowej administracyi podległy, porządkiem prawem przepisany pertrakowany będzie.

Dan w Kozienicach dnia 12 Października 1803.

Antoni Pikuziński, Justycyaryusz.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznajmia tym Elyktem Jm. Pa. nu Michałowi Chetkowskie mu, że Pan Wojciech Rogulski w sprawie zapłacenia sumy 784 zł. pol. 2 gr. i 4 denary z przynależnościami zażądał przeciw niemu podał i o pomoc sądu dopraszał się.

Gdy zaś sądy te dla jego niewiadomego mieszkania iemu tutejszego sądowego adwokata Reynbergera z jego szkoda i jego kosztów zastępcą postawili, z którym proces ten podług przepisnego dla Galicyi zachodniej prawa rozpoczęty i ukończony zostanie, przeto on niniejszym Elyktem upomina się ażeby w ciągu 90 dni excoepował i wyznaczone mu obrońcy dowody i obrony przestał, albo innego patrona obrał tego sądom tym wymienić, i to z prawa używał, co do obrony swej sprawy za uskuteczniejszą sądzi, gdyby zaś tego nie uczynił i sprawę swoją zaniedbał, szkodę sąd wyisłz mającą samby sobie przypisać być winien.

Dan w Lublinie dnia 19 Października 1803.

Góralzewski.

Purtscher.

Münch.

Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniej.
Klimaszewski.

Z Strony Magistratu C. K. Miasta Krakowa dzieciom po ś. p. Annie Teresie Giebardowej wdowie tu w Krakowie dnia 5 Lutego r. 1799 w szpitalu ubogich wdow bez testamentu, a zostawiający substancją w kwocie 1655 ryb. 2 kr. pozostałą zmarłej, pozostałym a zezwolen ich pomieszkania nie wiadomym to jest Janowi jako też Justynie, Katarzynie i Teresie Jadwidze Giebardow niniejszym Elyktem nakazuje się, ażeby deklaracye swoje czyli dziedzictwo po niej imie ich młki z dobrodziejstwem prawa i inwentarza obić, albo raczej tego z rzec się chcą? w przeciągu 3 lat i 13 tygodni od dzisiejszego dnia rachując, tutejszemu magistratowi tym pewnie podali, gdyż inaczej pomienione dziedzictwo po upłynionym terminie Krolewskiemu fiskusowi przysądzone i wydane będzie.

Gollmayer.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 23 Grudnia 1803. roku.

Hinta,

Dnia 15 Februarja 1804 odprawiać się będzie Notaryj d. br. Ternoczowski do probostwa S. Michała w Krakowie należącego na lat 3 od S. J. na t. r. poczynając.

Kondycye w urzędzie cyrkularnym Krakowskim od dnia 1go Lutego widzieć można; dzierżawy tej nabyć chcący mają się w terminie wspomnionym w kancelaryi urzędu cyrkularnego Krakowskiego znużydować. Dnia w Krakowie d. 13 Januaria 1804.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznajmują niniejszym Edyktem U. r. Kaspra Szankowskiego, iż U. r. Domicella z Miłkowskich Jana Krasińskiego i Karatżyna z Miłkowskich Jozefa Solimowskiego małżonki, przeciwko tego i Mirvannie z Borkowskich Szankowską w sprawie o dzierżenie części w Poptawach po zmarłym Pawle Wojnie pozostających, żatobę podali i pomocy sądowej poproszali się.

Gdy zaś też Sady dla niewiadomego iego zamieszkania, temu tutejszego sądowego adwokata w osobie Jana Madon za kuratora z iego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też proces rozpoczęty podług przepisane go dla Galicyi zachodniej prawa porządku prowadzony i ukończony zostanie. Napomina się on niniejszym Edyktem, ażeby w 90 dniach do explikacyi się sam stawili, lub oznaczonemu patronowi swe dokumenta przestali, lub innego patrona obrali i tego sądowi tutejszemu wymienili, i tych prawa środków używali, które do obrony swej sprawy potrzebnymi byćć sędzi, gdyby bowiem tego nie uczynił i swą zaniedbał sprawę, szkoda i iad iaka wynikająca sam sobie przypisać będzie winien.

Dnia w Lublinie dnia 16 Listopada 1803.

B. Gołaszewski.

Purtscher.

Władich.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Lubel. Gall. Zachodniej.
Klimaszewski.

C. K. sady szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej uwiadomiałą niniejszym Edyktem U. r. Xiażat Stanisława, Karola, Jozefa, Janusia, Franciszka i Mateusza Jabłonowskich braci, iż U. r. Wiktoryja i Walentyń Miaczyńskie małżonkowie, w sprawie zapłacenia summy 2500 zł. pol. do sądów tutejszych żatobę na nich podali, i sądowej pomocy doproszali się.

Gdy zaś też Sady dla nieznanego ich zamieszkania, im tutejszego sądowego adwokata Ratyńskiego, za kuratora z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też sprawa zaczęta podług przepisane go dla Galicyi zachodniej Prawa prowadzona i ukończona zostanie. Oni przeto napominają się ażeby w przeciągu 90 dni do explikacyi się stawili, lub oznaczonemu patronowi dokumenta swe przestali, lub sobie innego patrona obrali i sądowi wymienili, i to podług prawa czynili, co do obrony swej sprawy użytecznem byćć sędzi; gdyby bowiem tego nieuczynili, i swą zaniedbali sprawę szkodę sobie iad iaką wynikającą sami przypisać będą winni. Dnia w Lublinie dnia 8 Listopada 1803.

B. Gołaszewski.

Gołaszewski.

Rubna.

Z Rady C. K. Sądów Szla: Lubel. Galicy Zachodniej.
Klimaszewski.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiałą niniejszym Edyktem U. r. Piotra Borzeckiego, Floriana, Szebelty na, Ignacego i Tadeusza Dembickich, Jana, Xawerego i Kazimierza Łaszczyńskich, iż U. r. Mirvanna z Borzeckich Potocka, w sprawie o zapłacenie summy 72180 zł. pol. 2 gr. wraz z powizyą od 27 Kwietnia 1781 roku go 5 od 100 rachować się mającą, przeciwko nim do sądów tutejszych żatobę podała, i pomocy sądowej doproszała się.

Gdy zaś też Sady dla ich niewiadomego zamieszkania, im tutejszego sądowego adwokata za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisane go dla Galicyi zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, oni więc niniejszym Edyktem napominają się, aby w przeciągu 90 dni do odnowienia się stawili, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali i tego sądowi wymienili, i oraz tych podług prawa użyli środków, które się do obrony swej sprawy pożytecznem byćć sędzi, gdyby bowiem tego nieuczynili i

ową zaniedbał sprawę, samby sobie szkodę może jaką nad wynikającą przypisać winni byli:
Dnia w Lublinie dnia 16 Listopada 1803. roku.

Gołaszewski.

Purtscher.

Poll.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich.

Klimaszewski.

Przez C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie wszystkie, którzy na ten dzień niniejszym ogłoszeniem czyni się wiadomo, iż na żądanie Maryanny z Chrzynowskich 120 Młyński, 220 Stabu, terazniejszy Rzewuski jako Matki i opiekunki małoletnich po ś. p. Alexym Młyńskim pozostałych dzieci, tudzież Króla Sosnowskiego współopiekunki, dla zaspokojenia wygraney przeciwko Walentemu Proszewskiemu summy 967 czer. zł. 11 zł. pol., rzeczy kosztowne dopiero rzeczonogo Walentego Proszewskiego zastrawne, w depozycie tutejszym znajdujące się, jako to: Dyament złotą obrączką obwieszony, tak nazwany Soliter, za 300 czer. zł.; Kulczyki dyamentowe za 260 czer. zł.; Bransoletki dyamentami osadzone za 150 czer. zł.; nakoniec zegarek z lancuszkami dyamentami przyozdobiony za 200 czer. zł. oszacowane, w tutejszych C. K. Sądach Szlacheckich Lubelskich na dniu 29 Lutego 1804 o godzinie 9 rana przez publiczną Licytację więcy dającemu za gotowe pieniądze sprzedane zostaną. Na który to termin wszyscy, którzy te rzeczy kupić pragną, niniejszym zapraszają się.

Dnia w Lublinie dnia 21 Grudnia 1803.

Gołaszewski.

Purtscher.

Poll.

Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachd.

Klimaszewski.

Niniejszemi powszechnie ogłasza się, iż w drodze konkursu przez licytację publiczną na sprzedaz domu murywanego sub Nro. 73 leżącego po zmarłym kadyerze mieyskim Jakobie Kotarskim pozostałego, tudzież folwarku razem do tegoż należącym ornym gruntu na 452 zagony rozległym, i 8 morgow 300 □ siąg przyległym sosnowym laskiem sądownie zezwolono; i na ten koniec termin pierwszy do licytacji dnia 20 Sycznia, drugi 20 Lutego, i trzeci 20 Marca 1804 roku, z tym dokładem ustanowiony jest, iż toż domostwo, które na 3340 ryń. 50 kr oszacowane, z osobną, lub też razem z gruntami, których szacunek na 3300 ryń. wykazany podług mnogości licytaurów licytowane będzie.

Wszyscy więc chęć mający nabycia tych rzeczy-wistości, niniejszym na terminy wyżej pomienione do tutejszey magistratualney kancelaryi, gdzie się także o kondycye sprzedarzy dowiedzieć można zapraszają się; aby zatem każdy zawsze zrana o 9 godzinie stanąć nieomieszkał. Signat. Kenty dnia 1 Decembra 1803.

Kłodziński, zast. bur. synd.

Zuberski, radny.

Per Cæs. Reg. Fori in Nob. Cra. Gull. Occident. Omnes & singuli Creditores & Legatarii, qui se jus aliquod ad massam post olim Christophorum Reklewski die 29 Martii 1773 steriliter demortuum in summa 10,967 frh. 19 xr. per Dominum Joannem de Dukla Małachowski olim Peliciana de Jarmuszowice Reklewska Consortis Christophori Reklewski hæredem emanando bona Obrečna ad depositum Judiciale comparata constituent (que apud Dominum Stanislaum Comitem Małachowski in quanto 10,075 frh. elocata habetur) habere existiment, medio præsentis Edicti citantur, ut usq; ad ultimam Decembris anni futuri 1804 iura sua ad præfatam massam eo certius insinuent, & deducant, quo secus comparantibus Creditoribus & Legatariis pro rata satisfieri non comparantes autem ad id quod remanebit relegabuntur.

Iam vero omnes & singuli prefati Christophori Reklewski successores convocantur, ut ad remaneus nefors residuum ex præfacta 10,967 frh. 19 xr. summa post pacificatos Creditores & Legatarios quantum usq; ad ultimam Augusti 1806 anni sese insinuent, iuraq; sua deducant, quia secus id, quod nefors remanebit judicialiter æonq; administrabitur donec pro derelicto declarari poterit. Cracoviæ 11. Maji 1803

Ex Cons. C. R. Fori Nob. Cra. Gull. Occid.

Podaje się niniejszym każdemu do wiadomości, iż d. 6 miesiąca Marca b. r. w C. K. Zachodnio Galicyjskiej dobr kan. erarych Administracyi w Krakowie na ulicy S. Jana, na

pierwszym piętze w Kasparowskim domu pod Nr. 486 pod czas zwyczajnych godzin, zrana od 9 do 12 godziny, a gdyby ten czas do tego niewystarczył, także po południu od 3 do 6 godziny.

7 Centnarow, 46 funtów Lwowskię wagi przednię, tak zwanę hiszpańskię węgny; tudzież

31 Cent. 40 funtów bardzo przednię;

51 Cent. 52 funtów średnio przednię;

106 Cent. 36 funtów ordynaryjny; i

11 Cent. 6 funtów węgny z iagniąt, razem 207 centnarow 83 funtów burtem tak po części, jako pierwszy lub drugi sposób większą wartość okaże, przez licytacyę najwyższę dającą na zarychmiast następie małego w gotowiznie zapłatę przedawane będą.

Cena fiskalna jest takowa: za 1 kamień, to jest, za 32 polskich funtów tak zwanę Lwowskię wagi przednię hiszpańskę węgny 40 ryń. — bardzo przednię 35 ryń. 15 kr. — średnio przednię i z iagniąt 23 ryń. — a ordynaryjny 17 ryń. 52 kr.

W Krakowie dnia 4 Stycznia 1804 roku.

Z C. K. Ziech dano Galicyjskiej Dobr kameralnych Administracyi.

de Saydellv, sekretarza.

Na dniu 15 Februarii 1804 i po sobie następujących dniach odprawiać się będą w Urzędzie cyrkularnym Krakowskiem następujące Licytacye.

1. Wsi Bronowice małe do Probostwa Panny Maryi w Krakowie należące z częścią w Rząska i dziesięciną chłopską bronowską na rok ieden od S. Jana 1804 poczynając.

2. Plebania w Proszowicach na rok ieden.

3. Plebania w Słomnikach na rok ieden.

4. Scholałerya w Skałmierzu na lat trzy.

Zyczących sobie tych arend maia się w wyznaczonym terminie w kancelaryi urzędu cyrkularnego znajdować i mogą w ręście od dnia 15 Januarii kondycyę licytacyi i pretia fisci w kancelaryi cyrkularney weyrzed.

Dnia 1go Marca t. r. odprawiać się będzie w Urzędzie cyrkularnym Krakowskiem licytacya liwerunku Stomy mierzwianej dla woyska w Cyrkule Krakowskiem stojącego na rok ieden pretio fisci będzie targowa stoma, rocznie zaś potrzeba koto 2000 cetnarow. Resztę kondycy w kancelaryi cyrkularney dowiedzieć się można. W Krakowie d. 15 gbra 1803.

Ponieważ onegdaj sza pod dniem 18 Października p. r. odprawiona licytacya pańskię Austeryi Promnickię swojego skutku niezyskała, dla tego do trzyletnięj arendy, to jest od 1go Maia 1804 aż do ostatniego Kwietnia 1807 podaie się, dzień 20 Lutego r. b. do tej licytacyi wyznacza się.

Zyczący sobie tej arendy, niech na wyznaczonym dniu, o godzinie 9 zrana w kancelaryi promnickię zapatrzonzy zwyczajnem wadium, bez którego do licytacyi nikt przypuszczony nie będzie, znajdować się zechcą.

Pradium fisci tej Austeryi z wolną propinacyą wodka jest: . 391 ryń. 30 kr.

Kondycyę do tej arendy przepisane można tutaj w kancelaryi promnickię doysdz.

W Promniku dnia 3go Stycznia 1804 roku.

Josef Widmann, dozorca.

C. K. sądy ślacheckie Krakowskie Galicyi zachodnię oznaymiają tym Edyktem P. Helenie Apollonii z Massalskich pierwszego małżeńsika de Ligne powtornego Potocki: że Krolewski Fiskus imieniem skarbu najwyższego u sądu tych — o zapłatę summy 2329 ryń. 30 kr. — żatobę na nią podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie P. obżałowana zosłaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onęte adwokata tutejszego P. T. Lasforda Billewieza z iey sekodą i iey kosztom zastępcą postanowili, z którym proces ten Rosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisany, rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w terminie 90 dni oścepi i wyznaczonemu sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego do uod, to zastępcy wyznaczonemu wczasnie przestęła, albo nakoniec innego sobie patrona obrad,

tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych śród siebie prawa użła, które do swej obrony za nayskuteczniejsze sądzi; sążi w przeciwnież razie wszelką niedogodność z zaniehdania wyniknąć mogącą samoby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Józef de Nikorowicz
Karol de Reinheim.
Jan Nep. Vlach.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 15 Grudnia 1803.

Slaupeński.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że stosownie do rozolucyi C. K. Appellacyi Trybunału dnia 20 Lipca r. b. za atley dobra Przeginia do masy krydalney Józefa Chwaliboga należące w cenie fiskalney podług detaxacyi na summe 29.337 ryń. 47½ Kr. udeterminowaney, pod następującemi warunkami sprzedane będą, jako to:

1mo Żeby licytujący dziesiątą część ceny fiskalney wyżey udeterminowaney jako wadyum czyli rekomyją do depozytu sądowego złożył.

2do: Wolno będzie kupującemu, jeżeli dostateczne okaże hespieczeństwo, sumnę szacunkową, aż do nastąpić mającey wierzycielow klasyfikacyi, za o łacaniem prowizyi przysobie zatrzymać.

3tio Obowiązany będzie kupujący wrok po uczynionej klasyfikacyi, tak żeby termin wypłacenia na dzień 24 Czerwca wypadł, sumnę ofiarowaną złożyć.

4to Wolno jest kupującemu umowić się z wierzycielami względem zostawienia przy dobrach swych sumnę na tychże dobrach miących.

5to Jeżeli który z wierzycielow misły te dobra dla siebie będzie chciał licytować, a summa jego czystey pretensyi wadyum, iakiego prawo wymaga, w dwuynasob przeniesie, ten do złożenia innego osobnego wadyum nie jest obowiązany.

6to Wierzycielowi hypoteką opatrzonemu, jeżeli te dobra kupi, wolno jest rachować sobie należącą mu się prowizyą, i tę z wypłaconey bydz mającey summy szacunkowey potrącić sobie.

Wszyscyż zarym, którzy dobra rzeczzone pod tem warunkami kupić sobie życzą, wzywają się na dzień 7 Marca 1804 roku na godzinę 9 z rana z tym dodatkiem: że wolno im jest akt sądowy detaxacyi dóbr rzeczonych w registraturze sądowej przezyrzyc lub przez kopia wyjąć sobie. W Krakowie dnia 26 Listopada 1803.

Józef de Nikorowicz.
Vlach.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
Sernec.

C. K. sąd prowincjonalny szlachecki Lubelski Galicyi zachodniej, wszystkich komu o tym wiedzieć należy niniejszym Edyktem obwieszcza, ponieważ sąd niniejszy na podanie zbiegu wierzycielow, do wszystkich dóbr ruchomych, i nie ruchomych Pana Tadeusza Sobolewskiego w Galicyi zachodniej znajdujących się zezwolił. Przeto każdy któryby do zależenia naprzeciw rzeczonemu daniemu dłużnikow s rawiedliwy iakiey pretensyi sadził mieć prawo, powołać się, ażeby aż do dnia 16 Kwietnia r. t. 1804 z swoia pretensyą w sposóbie formalney żadeby przeciw P. adwokatowi Mad n iako zastępcy konkursowey misły do tutejszych sądow szlacheckich podał, i wniey nietylko rzetelność swej pretensyi, ale też prawo niecz którego w tey lub owey klasie umieszczonym bydz pragnie okazać. Po upływieu wspomnionego dnia nikt więcej słuchanym nie będzie, ci zaś którzy swych pretensyi aż do czasu owego niepodali, co się tyczy wszytskiego majątku w Galicyi zachodniej znajduącego się na początku wspomnionego dłużnika bezwyjęcia, i na ow czas odsadzeni będą, chociażby prawo kompensacyi po sobie mieli, lub chociażby też o własne iakie dobro z tey masy domagali się, lub chociażby ich pretensya na nieruchomości iakich dóbr ch zadłużonego za isana była tak dalece, że takowi wierzyciele, gdyby co do masy winni byli, tenże dług mimo prawa kompensacyi własności, lub zastawu, któreby im służyło zapłacić będą powinni. — Nareszcie wszytskich wierzycielow zapadłego w krydę pomienionego dłużnika niniejszem,

He, iż do obrania administratora majątku i deputacyi wierzycielow kommissyn na dzień 19 Kwietnia 1804 wyznaczona jest, w którym dniu ciż ogodzinie 9 przed południem w miejscu tuteyszego sądu stawic się podług przepisu §. 86 ustawy sądowej zachowac się mają.

Dan w Lublinie dnia 14 Grudnia 1803.

Gołaszewski.

Munch.

Domasławski.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich.

Klimaszewski.

Z strony C. K. dyrekeyi kameralnych dóbr Niepołomskiej położone w Tarnowskim cyrkułe Pilźnieńskie starostwo, składające się z przedmieścia Pilźnieńskiego Dalczowska zwane, tudzież Artyniercyą Dzwonowa, na dniu 22 Lutego następującego 1804 roku na trzy po sobie następujące lata, to jest od 1go Lipca 1804 do ostatniego Czerwca 1807 roku w Tarnowskiej C. K. cyrkularney kancelaryi, najwięcej ofiarującemu zaarendowane zostanie.

Za fiskalną czyli pierwszą wywołania cenę terażniejszą roczną arendowną rata 6322 zł. ryń. za wadium zaś 10 procentu to jest 632 zł. ryń. 12 kr. wyznacza się.

Każdy z Jmć PP. konkurentow powinien przy licytacyney kommissyi wyznaczone wadium w gotowiznie złożyć, które najwięcej ofiarującemu dopiero po złożeniu zdatney i aprobowanej kaucyi, wydane, innym zaś Jmć PP. licytantom zaraz po skończoney licytacyi powrocone zostanie.

Arendowny possessor obowiązany będzie półroczną ratę na dniu odebrania starostwa, w gotowiznie złożyć, także spodziewać się ma, iż jeżeliby w ciągu tey trzechletniej arendowney possessyi odniana iaka z temi dobrami nastąpiła, JP. arendowny possessor podług okoliczności tey po upłyniętym pierwszym roku bez żadney pretensyi formowania z arendowey possessyi odstąpić ma.

Kontraktu i arendy kondycye zostaną z gromadzonym Jmć PP. konkurentow na dniu licytacyi przed samym zaczęciem teyże w krajowym ięzyku dokładnie przeczytane, które także codziennie w registraturze C. K. dyrekeyi Niepołomskiej do przejrzenia są wolne.

Przez C. K. Dyrekeyi Niepołomskiej dnia 20 Grudnia 1803.

Krommer.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney oznawiają tym Edyktem JPanu Marcinowi Grochowskiemu, że Salemaa z Grochowskich Godlewski w sprawie o zaprzysiężenie substancyi na niego Andrzeju i Elżbiecie Grochowskich małżonkach pozostały żądoby przeciw niemu podał, i o pomoc sądu dla sprawiedliwości wymaga dopraszał się.

Gdy zaś Sądy to dla tego niewiadomego mieszkania, temu tuteyszego sądowego adwokata Fiedorowicza z tego szkody i tego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług urzec sącego dla Galicyi Zachodney prawa rozpoznać i ukończony zostanie, przeto on niniejszym Edyktem, upomina się, aby w ciągu 90 dni excypował i wyznaczonemu obrońcy swe dowody i obrony przestął, alho innego obrońcę obrat, tego Sądom tym wymienił, i tych szkodow do obrony swey używał, które za nayskuteczniejszy sądzi, gdyż inaczej wszelką niedogodność z prawą wynikającą samby sobie przypisać być winien.

Dan w Lublinie dnia 19 Października 1803.

Gołaszewski.

Partscher.

Munch.

Z Rady C. K. Sądow Słach: Lubel: Galicyi Zachodney

Klimaszewski.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodney oznawiają tym Edyktem Ur. Janowi Maysnowi, że UU. Woyciech i Teofil Dmichow małżonkowie w sprawie do puszczonien exekucyi na sityfakow summy 9167 zł. pol 20 gr. i 36,000 z. p. wżłosci żądoby przeciw niemu podali i o pomoc sądu dla sprawiedliwości dopraszali się.

Gdy zaś Sądy to dla niewiadomego miejsca tego małżonkowania, temu tuteyszego sądowego adwokata Jozefa Fiedorowicza za obrońcę z tego, szkody i tego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług przepisanych, dla Galicyi Zachodney praw

rozpoczęty, i ukończony zostanie, przeto on niniejszym Edyktem upomina się żeby na dzień 13 Lutego 1804 roku albo sam się stawił, i wyznaczonemu zastępcy obrony jeżeli ma jakie przesłat, albo innego patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i to z prawa używał, co do obrony swej sprawy za najsukuteczniejszą osadzi, gdyby tego nieuczynił, i sprawy swej zaniedbał szkodę stać wypaść mogącą, samby sobie przypisać był winnien. Działo się w Lublinie dnia 8 Listopada 1803.

B. Gołaszewski.

Purtscher.

Poll.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.

Klimaszewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Adamowi Kromno Piotrowskiemu: że Pani Elżbieta z Welski Laniewskich Rukycha sierota po zmarłym Michale Rukychim pozostawia Matka i opiekunka u sądów tych — o zapłać unia summy 1396 zł, pol. 28 gr. z prowiary i kosztem prawnym — żądają na niego podać, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosić.

Gdy zaś sądy nie te mają wiadomości gdzie on z stać lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajdują się, oznajmia Panu Adamowi Piotrowskiemu adwokata tutejszego P. Billewicza, z tego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwa dziedzicznie przepisanej, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, żeby w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 30 dni sam stanął, albo jeżeli iakia ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo na koniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejszą osadzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiniiu C. K. praw, przypisać był winnien.

Józef de Nikorowicz.

Jan Nepomucen Vlach.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 23. Grudnia 1803 roku.

Slaupenski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym Edyktem Panom Xaweremu i Janowi Bratkowskiom braciom: że Pani Magdalena z Bukowskich Paprocka tużżiż P. Helena i Anna Bratowskie u Sądów tych — o nakazanie dotychczas Dobr. Lipnika w celu wymierzania posogów — żądają na nich podać, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosić.

Gdy zaś sądy nie te mają wiadomości, gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajdują się, oznajmia Panom Bratowskiom adwokata tutejszego P. Lewickiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwa dziedzicznie przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: żeby w czasie przyzwoitym to jest: dnia 24 Marca roku przyszłego sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo na koniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejszą osadza; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiniiu C. K. Praw, przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Vlach.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 20 Grudnia 1803.

Slaupenski.